

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 966/2014
26.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца С.Ф. из Б.М., чији је пуномоћник Д.З., адвокат из С., против туженог ЈП „Војводинашуме“ ШГ „С.“ из С., чији је пуномоћник С.Д., адвокат из Н.С., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3275/13 од 07.04.2014. године, у седници већа од 26.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3275/13 од 07.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1-1250/12 од 23.05.2013. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке поништено је решење туженог бр. 1478/12 од 13.08.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и тужени је обавезан да тужиоца врати на одговарајуће радно место. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се врати на радно место пословође. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 78.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 3275/13 од 07.04.2014. године, ставом првим изреке усвојена је жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се као незаконито поништи решење туженог од 13.08.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се тужени обавезе да тужиоца врати на одговарајуће радно место. Жалба тужиоца је одбијена и побијана пресуда је потврђена у одбијајућем делу. Ставом другим изреке преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је тужилац обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 78.750,00 динара. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди правилно је примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог којим му је отказан уговор о раду, и за враћање на рад код туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је код тужиоца био запослен на одређено време по уговору о раду од 13.03.2003. године на радном месту пословође. Правилником о систематизацији послова и задатака туженог прописано је да је за ово радно место потребна стручна спрема завршена шумарска школа, односно средња струча спрема IV степена стручности. Приликом заснивања радног односа код туженог, тужилац је као доказ приложио диплому о положеном матурском испиту Прехрамбено-шумарске и хемијске школе у С.М. од 22.01.2001. године. Ова школа је дописом од 04.04.2012. године обавестила туженог да диплома која гласи на име тужиоца није издата од стране те школе. Дана 21.06.2012. године, тужени је донео упозорење о постојању отказних разлога, у коме је наведено да је тужилац неутврђеног дана 2001. године направио лажну диплому о стеченом средњем образовању за образовни профил „шумарски техничар“, иако је знао да исту као јавну исправу није издала Прехрамбено-шумарска и хемијска школа у С.М., и предао је туженом приликом заснивања радног односа на неодређено време, чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 4. Закона о раду, и пропустио је да сходно члану 15. став 1. тачка 3. тог закона послодавца обавести о битним околностима које утичу на обављање послова утврђених уговором о раду. Тужилац се 28.06.2012. године писмено изјаснио на наводе из упозорења. Побујаним решењем туженог од 13.08.2012. године тужиоцу је отказан уговор о раду, из разлога што приликом закључивања уговора о раду није обавестио послодавца о околностима које су битне за обављање послова за које је засновао радни однос, у смислу члана 179. став 1. тач.1.- 4. Закона о раду, у вези члана 15. став 1. тачка 2. Уговора о раду од 10.07.2006. године.

Према члану 14. Закона о раду, важећег у време заснивања радног односа код туженог („Службени гласник РС“ бр. 70/01, 73/01), запослени је био дужан да обавести послодавца, при закључивању уговора о раду, о свом здравственом стању или другим околностима које битно утичу на обављање послова за које заснива радни однос, а у случају да запослени не поступи у складу са тим, послодавац му може отказати уговор о раду. Чланом 16. тог закона је било прописано да је запослени дужан да приликом заснивања радног односа

послодавцу достави документа којима се доказује испуњеност услова за рад. Чланом 15. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09), важећег у време доношења решења о отказу уговора о раду, такође је било прописано да је запослени дужан да обавести послодавца о битним околностима које утичу или би могле да утичу на обављање послова утврђених уговором о раду, а чланом 26. став 1. тог закона прописано је да је кандидат дужан да приликом заснивања радног односа послодавцу достави исправе и друге доказе о испуњености услова за рад на пословима за које заснива радни однос, утврђених правилником.

Будући да тужилац приликом закључења уговора о раду туженог није обавестио о околностима које битно утичу на обављање послова за које заснива радни однос, односно да нема стручну спрему потребну за обављање послова за које је закључио уговор о раду, да је туженом приложио фалсификовану диплому средње стручне спреме, и да је тужилац упозорен о постојању отказних разлога у смислу члана 180. Закона о раду, то је побијано решење којим му је отказан уговор о раду законито, у смислу члана 179. тачка 2. тог закона, и тужени није у обавези да тужиоца врати на рад у смислу члана 191. став 1. тог закона.

Ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито јер упозорење није достављено синдикату туженог. Међутим, пропуст послодавца да затражи мишљење синдиката пре отказа уговора о раду, у смислу члана 181. Закона о раду, представља релативно битну повреду поступка која не утиче на законитост отказа уговора о раду уколико су испуњени законски услови за отказ уговора о раду из члана 179. тачка 2. тог закона. Ревизијом се такође неосновано указује да је решење о отказу уговора о раду донето по другом основу од оног на које је тужилац писмено упозорен. Међутим, чињенични основ у вези повреде радне обавезе тужиоца исти је у упозорењу о отказним разлозима и побијаном решењу о отказу уговора о раду, па то што је у упозорењу наведено да се оно доноси по основу члана 179. тачка 4. Закона о раду не чини решење о отказу уговора о раду незаконитим, будући да су испуњени законски услови за отказ уговора о раду у смислу члана 179. тачка 2. тог закона. Стога се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**